

det er Hartkornsbyrder, men som altsaa for-  
 andrer deres Embedsindtægter, imedens ingen  
 sliq Forandring indtræder med Hensyn til an-  
 dre Embedsmænd. Den hele Forhandling om  
 Krigsskatten ikke blot saaledes, som den var  
 bestemt forrige Gang, men ogsaa saaledes som  
 den sandsynligviis bliver bestemt ved den Krigs-  
 statslov, der er gaaet igjennem dette Thing  
 og nu forhandles i det andet, den hele For-  
 handling, siger jeg, har heller ikke kunnet føre  
 til det Resultat, at Geistligheden i Alminde-  
 lighed blev beskattet efter de samme Principer  
 og paa en fuldkommen ligesaa ligelig Maade,  
 som de øvrige Embedsmænd, og et Forslag,  
 sigtende hertil, der var udgaaet fra Minister-  
 riet, fandt ikke Bifald. Thinget fraveeg der-  
 imod den derved tilføjede Ligelighed og gik ind  
 paa en Henlæggelse af endeel af Krigsskatten  
 paa Præstegaardenes Hartkorn, hvorved de bleve  
 uligelig beskattede. Altsaa, Ministeriet gik ikke  
 ud paa at skaffe enhver geistlig Embedsmand al-  
 deles Erstatning for enhver forringende Ind-  
 flydelse, som det nuværende Lovudkast, naar  
 det antages, kan have for en Embedsmand;  
 men Ministeriet gik ud paa, at gjøre den for-  
 søgede Byrde, der kunde falde paa enkelte Em-  
 bedsmænd, som ikke kunde taale det, taalelig,  
 ved at skaffe de Embedsmænd, som sidde i ringe  
 Embeder, en Erstatning, og Ministeriet til-  
 føjede slet ikke herved forøvrigt at faae noget  
 Princip opstillet, noget Præjudicat fastsat i den  
 Strid, der reistes, om de til Geistlighedens  
 Lønninger henlagte Midlers Natur. Derpaa  
 har Ministeriet aldeles ikke tænkt, og derfor  
 var den Sum, der skulde anvendes til Erstat-  
 ning for de mindste geistlige Embeder for den  
 søgede Skattebyrde, oprindelig kun omtalt i  
 dette Lovudkasts Motiver, og derimod var den  
 opført til Vedtagelse i Finantsloven som en  
 Post, der kunde antages i Aar og forkastes  
 næste Aar, om man saa vilde, og nu er der  
 kun Tale om et Beløb indtil 8000 Rbd., der  
 altsaa kan forandres, og man henverder sig  
 ikke til Thinget, for at faae sanctioneret et  
 Princip, men kun for at faae Billighed gjen-  
 nemført ved en Klasse Embedsmænd. Forresten  
 er det blevet sagt, at der ikke handlede blot  
 om Embedsmænd, men ogsaa om Embeder. Sa-  
 vist handles der i den Form, som staar i Loven,

som den er vedtaget ved 2den Læsning, om  
 Embeder, men der handles ikke om Embeder  
 som hørende paa en kirkelig, fra Statens For-  
 mue afføndret, Giendom. Dette Princip er  
 her ikke under Forhandling, men der er Tale  
 om, at de Embeder, som ere saaledes lønede,  
 at de ikke kunne taale nogen Forringelse, idet  
 de da maa antages at blive ringere end en  
 vis Reguleringssum, i ethvert Tilfælde maae  
 faae Erstatning for den søgede Skattebyrde,  
 da Embedsmændene ellers ikke kunne ansees  
 for at have tilstrækkeligt Udkomme. Ved En-  
 dringsforslaget, som er stillet, og som vi nu  
 forhandle, er det tilfjet, siger man, at redu-  
 cere det aldeles til et Spørgsmaal om de nu-  
 værende Embedsmænd, saa at der slet ikke  
 afgjøres noget om Embederne, idet dette  
 Spørgsmaal skal afgjøres ved indtrædende  
 Vacance. Man vil dog imidlertid ikke lade  
 det staa hen aldeles, men vil tillige, at det  
 skal vedtages, at en almindelig Regulering af  
 disse Embedslønninger, altsaa Gage-Reglemen-  
 tet, skal fremkomme, og man vil, at det skal  
 fremkomme meget snart (Hør!). Det er netop  
 heri jeg troer, at man har Uret paa dette  
 Sted, saa meget man endogsaa kan have det  
 Ønske. Jeg har selv udtalt det tidligere, jeg  
 troer det var under Finantslovens første Be-  
 handling, at jeg for min Deel aldeles er af  
 den Mening, at der bør indtræde en anden  
 Regulering af de geistlige Embeders Ind-  
 tægter, saa at baade de ringere forbedres og  
 enkelte af de større tabe i Indtægter; men jeg  
 kan paa den anden Side ikke ansee det for  
 andet, end at være en Overilelse, naar man  
 vil have denne Sag afgjort under denne Lovs  
 Forhandling, og jeg troer derfor, at man i  
 ethvert Tilfælde maa gaae ind paa det prin-  
 cipale Subamendment af Folkethingetsmanden  
 for Ringkjøbing Amts 3die District (Dams-  
 gaard), hvorved denne Sag holdes udenfor  
 denne Lov. Hovedgrunden er visstelig den,  
 som allerede her er udhævet, at det er en al-  
 deles forkastelig Bei i Lovgivningen, at afgjøre  
 meget vigtige Spørgsmaal ligesom tilfældigviis  
 ved Love, under hvilke disse Spørgsmaal ifølge  
 deres Natur ikke høre ind, og Enhver maa  
 erkjende, troer jeg, at Spørgsmaalet om en  
 Omregulering af visse Skatter ikke kan føre